

Πέρασαν οι εκλογές, σειρά έχουν οι κοινωνικοί αγώνες!

Editorial του NPA-Revolutionnaires της 8ης Ιουλίου 2024

Ο Μπαρντελά, η Λεπέν και ο σύμμαχός τους Σιοτί δεν μπόρεσαν να ανοίξουν σαμπάνιες το βράδυ της Κυριακής, και αυτό είναι καλό. Βλέποντας στην τηλεόραση τα μούτρα των ηττημένων ηγετών του Εθνικού Συναγερμού -RN, ένιωσαν μια μικρή στιγμή ευτυχίας όλες εκείνες και όλοι εκείνοι που δεν ήθελαν να «δοκιμάσουν» την ακροδεξιά στην κυβέρνηση. Ο Μακρόν έφαγε ένα χαστούκι στον πρώτο γύρο, ο Μπαρντελά στον δεύτερο... Μένει τώρα να θέσουμε οριστικά εκτός μάχης όλες τις ρατσιστικές και αντικοινωνικές πολιτικές, και αυτό δεν είναι στο εκλογικό πεδίο που θα μπορέσουμε να το πραγματοποιήσουμε.

Ο Μπαρντελά στο Ματινιόν [το “Μαξίμου” της Γαλλίας]; Όχι αυτή τη φορά...

Με 143 βουλευτές - σίγουρα ένα ρεκόρ - το RN και οι σύμμαχοί του δεν απέκτησαν κυβερνητική πλειοψηφία και ήρθαν τρίτοι μετά το Νέο Λαϊκό Μέτωπο και τους φίλους του Μακρόν. Η στρατηγική της «δημοκρατικής αποχώρησης» που υιοθέτησαν τα κόμματα που ήταν παρόντα στον δεύτερο γύρο, λειτούργησε. Παρά το γεγονός ότι ήρθε πρώτος ο Εθνικός Συναγερμός στον πρώτο γύρο, παρά το ότι ο αριθμός των ψήφων που συγκέντρωσε στον δεύτερο γύρο, είναι μεγαλύτερος από αυτόν κάθε άλλης ομάδας, ο Εθνικός Συναγερμός -RN δεν μπορεί να κυβερνήσει. Όμως οι ιδέες του και το βάρος του στην πολιτική ζωή ενισχύονται αδυσώπητα, οι εκλογικές του επιδόσεις θα του αποφέρουν ένα άνευ προηγουμένου οικονομικό κέρδος: Όχι, πραγματικά όχι, δεν τελειώσαμε με αυτό το θανατηφόρο δηλητήριο που αποτελεί η ακροδεξιά για τον κόσμο της δουλειάς και τη νεολαία. Και δεν τελειώσαμε με αυτήν την πολιτική υπέρ των πλουσίων και των αφεντικών με επικεφαλής τον Μακρόν επί χρόνια, και από δεξιές και από αριστερές κυβερνήσεις πριν από αυτόν, που έστρωσαν τον δρόμο στον Εθνικό Συναγερμό - RN.

Η ώρα των διαπραγματεύσεων ενάντια στις λαϊκές τάξεις

Κανένα από τα τρία κύρια πολιτικά μπλοκ που διεκδικούν τη διαχείριση των κυβερνητικών υποθέσεων δεν κατακτά την απόλυτη πλειοψηφία. Ο Μακρόν βλέπει για άλλη μια φορά τον εαυτό του ως «ανώτατο διαιτητή» ενώ η απέχθεια προς το πρόσωπό του μέσα στις εργατικές μάζες είναι τεράστια: Θα καταφέρουν αυτός και οι σύμμαχοί του να προσεταιριστούν δελεάζοντας άλλους πολιτικούς από όποια

πλευρά, πολιτικούς που μοιράζονται την ίδια δουλοπρέπεια προς τα συμφέροντα των αφεντικών, για να σχηματίσουν μια όλο και πιο δεξιά κυβέρνηση;

Η συμμαχία του Νέου Λαϊκού Μετώπου έχει ήδη εμφανίσει ευρέως τις εσωτερικές διαιρέσεις και τις αντιφατικές επιλογές της. Έστησε ξανά στα πόδια τους το Σοσιαλιστικό Κόμμα -PS και την EELV - “Ευρώπη – Οικολογία – Οι Πράσινοι”, που κυβέρνησαν πριν από τον Μακρόν. Θα καταφέρει να βγάλει την πρώτη μετεκλογική εβδομάδα ή θα σκορπίσει η χάρτινη ενότητά του με τις διαπραγματεύσεις για το ποιος ελπίζει να γίνει πρωθυπουργός;

Ρυθμίζοντας ξανά τα ρολόγια στην ώρα της ταξικής πάλης

Ποιος θα μας επιτρέψει να αποσπάσουμε τα επιπλέον 400 ευρώ τον μήνα και να αυξήσουμε τους μισθούς, τις συντάξεις και το εισόδημά μας στα 2000 ευρώ καθαρά το μήνα;

Ποιος θα αναπροσαρμόσει τους μισθούς μας στις τιμές;

Ποιος θα απαγορεύσει τις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα και τις περικοπές θέσεων εργασίας στις δημόσιες υπηρεσίες;

Ποιος θα μας επιτρέψει να συνταξιοδοτηθούμε στα 60 έχοντας συνεισφέρει επί 37,5 χρόνια;

Ποιος θα καταργήσει όλους τους ρατσιστικούς νόμους που ψηφίστηκαν εδώ και 40 χρόνια και θα εξασφαλίσει τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς χαρτιά;

Ποιος θα βάλει τέλος στην περιβαλλοντική καταστροφή του πλανήτη;

Ποιος θα δώσει δουλειά σε όλους μειώνοντας δραστικά τις ώρες και τον φόρτο εργασίας;

Δεν είναι ούτε στα Ηλύσια [Προεδρικό Μέγαρο σ.σ], ούτε στο Ματινιόν [το “Μαξίμου” της Γαλλίας, σ.σ.], ούτε στην Εθνοσυνέλευση που θα κερδίσουμε! Είναι μέσα από τους αγώνες μας, τις απεργίες μας, τις κινητοποιήσεις μας στο δρόμο. Το 1936, μετά από ένα μήνα γενικής απεργίας και καταλήψεων χώρων εργασίας, οι αμειβόμενες αργίες, το 40ωρο και οι αυξήσεις μισθών πετάχτηκαν στα σκουπίδια από τους εργοδότες... Η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου αγρόν αγόραζε, δεν ήταν καν ικανή να δώσει στις γυναίκες δικαίωμα ψήφου ή ανεξαρτησία στις αποικίες! Όσο δεν ικανοποιούνται τα ζωτικά αιτήματα για τον κόσμο της εργασίας, η ακροδεξιά θα οργώνει σπέρνοντας τη ρατσιστική και ξενοφοβική προπαγάνδα της. Για να το πούμε αυτό και για να πείσουμε τους γύρω μας, καλούμε μαζί με άλλες οργανώσεις στη διαδήλωση στο Παρίσι στις 14 Ιουλίου.

Πηγή: npa-revolutionnaires.org

Μετάφραση: **Παντιέρα**